

رابطه بخشش و قدردانی با توجه به نقش میانجی گری عوامل بین فردی در عملکرد خانواده همسران دیابتی

اکرم رضوانی زاده^۱، هومن نامور*^۲

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد علوم تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲. عضو هیات علمی، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران. (نویسنده مسئول: hooman.namvar@gmail.com)

مجله پیشرفت های نوین در علوم رفتاری، دوره اول، شماره پنجم، اسفند ماه ۱۳۹۵، صفحات ۵۱-۶۸

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تبیین رابطه ی بخشش و قدردانی با توجه به نقش میانجی عوامل بین فردی در عملکرد خانواده ی همسران دیابتی می باشد، انجام شد. این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی می باشد. بدین منظور تعداد ۳۸۴ شرکت کننده (زن و مرد) که دارای شرایط حضور در پژوهش بودند، به صورت تصادفی در پژوهش گمارش و انتخاب شدند. برای گردآوری اطلاعات از پرسشنامه استفاده گردید. برای آزمون گزاره های پژوهش از شاخص های توصیفی استفاده شد. نتایج محاسبات آماری حاکی از آن است که عوامل بین فردی و عملکرد خانواده در رابطه بین بخشش و قدردانی در خانواده های دیابتی نقش واسطه ای را دارد.

واژگان کلیدی: بخشش، قدردانی، مهارت های ارتباطی، عملکرد خانواده، خانواده های دیابتی.